

פרשת ויקהל-פקודי – פרה

פרשת ויקהל-פקודי כג' בו. **פרשת פרה**. מוציאין שני ספרי-תורה, באחד קורין שבעה גברים בפרשת השבוע, ובשני למפטיר בפרשת חקת מתחילתה עד "עד הערב" (ולהרבה פוסקים גם קריאה זו מדאורייתא). מפטירין (יחזקאל לוי) "ויהי דבר ה'". ואין קטן עולה למפטיר.

מברכים החודש ר"ח ניסן ביום שבת קודש. אין אומרים אב הרחמים והזכרת נשמות.

ניסן המולד ליל ו', שעה 9 עם 33 דק', 2 חלקים ולשעון אי"י 3.24.
לוח אי"י, הרב טוקצ'ינסקי ז"ל.

שעור פרשת השבוע: גדי סמואל

ימי החול		שבת	
4.58	זמן תפילין /טלית	17.29	הדלקת נרות
8.45	סוף זמן ק"ש	17.40	מנחה א' 14.00 ב' 17.40
17.53←17.50	שקיעה		ערבית ושיעור
12.45	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
17.40	מנחה וערבית	11.30	קידוש
18.10	צאת הכוכבים	17.30, 13.30, 12.30	מנחה
20.10	ערבית		
		17.55	לימוד 'דור לדור'
7.30	שחרית נוער	18.25	צאת השבת

אחות תורנית השבת – הילרי יום-טוב

שבת
שלום

מלאכה

היום משמשת המילה **מלאכה** כמו 'עבודה'. בלשון הדקדוק "שם הפעולה", וכן ההגדרה במילון - עבודה או אמנות.

אך בתורה המילה איננה משמשת לשם הפעולה, אלא לחפץ שמייצרים או חומר הגלם שמעבדים. מכאן, נבין כמה מיותרים המאמצים להסביר את ההבדל בין **עבודה למלאכה** האסורה בשבת. גם נבין מהי "מלאכת עבודה", כי בעצם רק חכמים התחילו להשתמש במילה **מלאכה** כמונח מיוחד למעשה האסור בשבת.

פירוש המילה מתבהר בפרשתנו: "וירא משה את כל המלאכה". משה לא ראה שם פעולה, כי אי אפשר לראות מושג מופשט. אלא ראה את החפצים שעשו או יצרו בצלאל וחבריו.

וכאשר כתוב **עשו מלאכה**, לא תעשו מלאכה יש לפרש את הפועל לעשות במובן הצר: ליצר, ולא לעשות פעולה (באנגלית make ולא do). אם כן, וירא משה את המוצר המוגמר. והמושג **מלאכת עבודה** פירושו מוצר מוגמר אחרי עיבוד כלשהו.

המילה **מלאכה** מופיעה במקומות מפתיעים. מה התכוון יעקב אבינו כאשר אמר: "ואני אתנהלה לאָטִי לרגל המלאכה אשר־לפְנֵי ולרגל הילדים"? "עבודה" בודאי לא עשה, כי הוא דָּבַר על נסיעה אֶטִית עם הכבודה שלו. אלא **המלאכה** משמשת פה לצאן ולבקר שקנה או הרויח בעבודתו, והוראת המילה **מלאכה** היא חפצים שנקנו או ש'השיג אותם'. זאת אולי הרחבה של ההוראה המקורית (יצר, עשה).

ואגב אורחא, נסביר כי לרגל איננו כמו 'שלוש רגלים' (=שלוש פעמים), אלא לרגלי הבהמות. ופירוש הפסוק: אָסַע לאט במהירות של רגלי הבהמות השונות שאתי ושל רגלי הילדים.

יש כנראה נטיה כללית להחליף בין שם הפעולה ובין החפץ.

בפרשת משפטים קל לזהות מילים כאלה:

אם־המצא תִּמְצָא בידו הגִּבְהָה - אצלנו 'גִּבְהָה' היא רק שם פעולה, אבל בפסוק ברור כי מדובר בחפץ שנגנב.

כן גם:

הטרפה לא ישלם

המבעיר את־הבערה

על־שָׁה על־שִׁלְמָה על־כֹּל־אֲבֹדָה

יש גם בפרשת שמיני: 'יבכו את השרפה'.

חלק מן המילים משמש גם היום לחפץ שנעשתה בו הפעולה, וחלק משמש היום רק לשם הפעולה. וחלק משמש לשתי ההוראות לסירוגין.

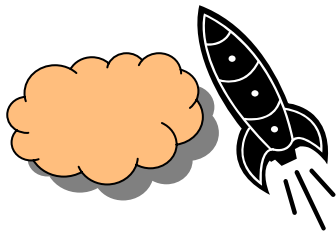
התופעה ההפוכה נפוצה גם היא: משתמשים היום בשם הפעולה עבור החפץ.

הרי הצגה היא הפעולה, אך משמשת גם במקום 'מחזה'.

הרצאה משמשת פחות לפעולה, ויותר במקום 'נאום'.

הפתעה משמשת אותנו אפילו שחדשו במיוחד את המילה 'אפתעה'.

ואף המילה **עבודה** משמשת לפעמים במקום 'תוצרת העבודה', כמו במשפט "ראיתי את העבודה שלך".

זה היה השבוע

בקצב האירועים במדינה שלנו, כבר כמעט הספקנו לשכוח שפורים היה רק לפני שבוע... שכן מאז יום שישי שוכנת מעלינו שוב עונת "המצב". שוב חיסול ממוקד, ושוב טילים בתגובה, ותגובת צה"ל וטילים בתגובה וחוזר חלילה, וגם הפסקת אש שלא ברור כמה אפשר לסמוך עליה, ושוב בתסריט ה"15 שניות ממרחב מוגן", והילדים שוב לא יוצאים מן הגן לטיול, ובומים כפסקול רקע קבוע... נחמה היא לנו בעובדה שלפחות לנו יש ממ"דים, והשגרה בבתי-הספר, בגנים ובמקומות העבודה בסה"כ נמשכת כסדרה. נתפלל שיהיה שקט, ושהקב"ה ימשיך לשמור עלינו.

ובכל-זאת נחזור לדווח מעט על אירועי הפורים:

הנשף הפעם היה שונה מהרגיל, ובמקום הפקה פנימית הגיע אלינו אהר"לה קמינסקי, אומן כלי ההקשה, שהקים בשיתוף הקהל ומתנדבים תזמורת לתפארת. הציבור גדש את חדר-האוכל מטף ועד זקן, ושיתף פעולה במחיאיות כף בקצב הסמבה. מתנדבים לפי קבוצות שנבחרו מראש עלו לבמה, וקיבלו כלי הקשה שונים ומשונים כשעל כולם מנצח קמינסקי במשקוקית. התוצאה היתה חגיגה ססגונית ומוסיקלית, וגם הקצב עוד נשאר בראש הרבה אחרי שהנשף נגמר... תודה רבה לחמי, ועדת תרבות, למתנדבים והמופיעים, לעובדי חדר-האוכל ולכל מי שהיה שותף בארגון הערב לשמחת לב כולנו.

אחרי הנשף המשיכו הנשים אל **משתה הנשים** המסורתי שהיה מאורגן למופת בטוב טעם עם תפאורה מיוחדת, כיבוד, וכמובן מוזיקה טובה עד אמצע הלילה. תודה למארגנות החרוצות! ומי שרצה מנת ריקודים נוספת המשיך למסיבת הצעירים ערב לאחר מכן, ביום חמישי. מספרים שהיה שמייח...

בבוקר, לאחר קריאת המגילה והחלפת משלוחי המנות, מיהרנו אל היריד, עליו מדווחים לנו כתה ח':

בחודש האחרון עבדנו במרץ רב לקראת יריד הפורים המתקרב ובא. לאחר התלבטויות רבות החלטנו להפוך את חדר האוכל לארמון.

במהלך החודש נפגשנו המון פעמים, העברנו את כל המתקנים לימקלט של קארו', צבענו אותם בלבן, ציירנו מלכים, מלכות, נסיכים ונסיכות וצבענו אותם. הכנו גם שלטים לפרסום היריד (כפי שראיתם בחדר אוכל). התפנקנו בשוקו ועוגיות ובפיצה, אבל בעיקר עבדנו הרבה! לא חשבנו שלהכין יריד כזה, זה כל כך הרבה עבודה...

ביום רביעי, אחרי הנשף ירדנו כולנו והתחלנו במלאכה, החזרנו את כל המתקנים, אך הפעם צבועים... תלינו אלבדים, סרטים והרבה קישוטים. עבדנו עד 2 בלילה והזמן עבר כל כך מהר...

הייתה לנו חוויה מאוד מגבשת וכיפית, למרות שלפעמים היה קצת קשה או מעצבן, בסופו של דבר היה לנו חודש מהנה ומלא בעשייה! תודה רבה לרחלה המדריכה ולשלומית שלומי-בלעדיכן זה לא היה מצליח!!!

כיתה ח' - אמיתי, אוריה, אוריה, שלו, תומר, גילעד, נועה, נעמי, אופיר, שחר ורתם.

בימים ראשון-שני השבוע התקיים טיול של הפנסיונרים הצעירים לרמת הגולן. המשתתפים חזרו מרוצים ומאושרים, שכן זכו במזג-אוויר טוב, וגם במרחק נשימה מן הדרום המתוח... ראו דיווחה של ברוריה בהמשך.

תיקון: מזל טוב ללחן אפרים החמודה ולכל משפחתה לחגיגת בת-המצווה, וסליחה על הטעות בפרסום

בשבוע שעבר. שירבו שמחות במשפחתכם!

פצילות החדר הנצחה – 50 ש' (מתוך ד' הנהלת הקהילה שולק בדואר)

אני כותב שורות אלה בכאב ובעלבון צורב, ומקוה שכותב אני גם בשמו של יהודה אל-עמי, שיזכה לרפואה שלימה.

לכבוד היה לי לעבוד יחד עם יהודה בעשיית החדר הזה ובעיצובו. חדר הנצחה – כשמו – נועד להנציח את יקירנו שאינם עוד, אך יחד עם זאת, ובפרט היום, הוא נועד להנציח דרך חיים, תקופה, ואמירה לעתיד – ראו, כאלה היינו.

במשך שנים חדר-ההנצחה שימש כבית-מדרש נוסף, וטוב שכך. לצערי, כחדר-הנצחה הוא לא בא לידי ביטוי מספיק.

יש שתי אפשרויות: או שאנו מסירים את השם היקר הזה "חדר הנצחה", וזה יקרא אולי "מועדונולה", בנו הקטן של המועדון, עם אותם מחירים ומערכת כלים חלבית ובשרית, והוספת ברקו שיכפיל את ההכנסות. אפשרות שניה – כפי שנעשה במוזיאונים שונים בארץ ובעולם: עיצוב מחודש של חדר-ההנצחה כך שהמבקר יחוש שהוא בחדר שנועד קודם כל לזכרון ולתצוגה של אנשים ושל דרך חיים. בשנים האחרונות נפרדנו משכבת הגיל של רבים ממייסדי המקום. דבר זה מחייב התייחסות מאד מכובדת ומדודה, וזה חייב להיות בחדר הזכרון, בעיצוב עכשווי, שידבר לרבים בתוכנו שלא ידעו את הדור ההוא. הדבר לא ימנע מפגשים שונים בחדר-ההנצחה, אבל קודם כל שימלא חדר זה את יעודו המרכזי (גם בלי 50 ש' לשעה!).
אנא אל תישארו אדישים.

בתקוה, רמי סיאקין.

בית הספר שק"ד בקיבוץ שדה אליהו זכה בפרס החינוך הדתי

בית הספר שק"ד בקיבוץ שדה אליהו זכה בפרס החינוך הדתי של משרד החינוך. הפרס ניתן על דרכו הייחודית של בית ספר שק"ד כבית ספר מרכזי בתנועת הקיבוץ הדתי, אשר איננו ממיין תלמידים על פי רמה תורנית או לימודית ומקבל את כל הרוצה להצטרף לשורותיו. בית הספר מתמודד עם אוכלוסיה מגוונת מאוד ובעלת רקע שונה מקיבוצים ויישובים בעמק בית שאן, עמק הירדן ואזור הגליל. בוגרי שק"ד הם המובילים בארץ באחוז הגיוס לשירות קרבי בצה"ל.

ההחלטה על מתן הפרס התקבלה בהמלצה חמה של מפקח בית הספר יוסף בר כוכבא, המינהל לחינוך התיישבותי ולאחר שועדת הפרס סיירה בבית הספר ונפגשה עם תלמידים וצוות ההוראה. טקס קבלת הפרס יערך ביום ראשון, כ"ד אייר, 18 במרץ, באוניברסיטת בר אילן.

בית ספר שק"ד (שיתופי, קיבוצי-קהילתי, דתי) נוסד לפני כ-60 שנים בידי הקיבוצים הדתיים בבקעת בית שאן ולומדים בו כיום מעל 500 תלמידים. בית הספר מתאפיין בפעילות חברתית ענפה, בכבוד לאדם ובקשר חזק למדינה לאדמה. תלמידי בית הספר מתנדבים במגוון מקומות, מתגייסים לסיוע ולעבודה חקלאית ומתחנכים לערכי התנדבות ועשייה ציונית-יהודית.

ביוזמת מנהל בית הספר, משה (קינלי) טור-פז, הפכו הכיתות המובילות בכל שכבה לבית מדרש, כשהתלמידים מתחייבים לתוספת לימודים תורניים, מעבר למערכת הרגילה. הבנים לומדים בישיבת מעלה גלבו, שדמות מחולה או בית שאן והבנות במדרשה בעין הנצי"ב. בכיתות אלו ניתן דגש על איתגור וקידום העומק הדתי ומתקיימות פעילויות נוספות להעמקת החוויה הרוחנית והמחויבות ההלכתית, כולל שבתות עיון בישיבות ומדרשות. תלמידי בית הספר לוקחים על עצמם משימות לאומיות שונות כולל ליווי בנות בסיכון שנפלטו ממערכת החינוך הדתית והכנסתן לקהילה ולחיים נורמטיביים.

(מחדשות הקפה"ד)

בשבוע שעבר התקיימה מסיבת פרידה לחברנו חיים הרצל, הפורש מהאקונומיה לאחר 14 (!) שנות עבודה בתפקיד. לפניכם דברים שנשא חיים במסיבה, בהם הוא מסכם את שנות עבודתו:

נער הייתי וגם זקנתי, ומצאתי כי הגיע הזמן לפרוש מתפקידי. בהיסטוריה העתיקה שלנו, הקניין הראשי היה כמובן יוסף המשביר בממלכת מצרים הקדומה, שם הנסיבות היו אמנם שונות אבל במקורותינו עוד דוגמאות אחדות לאנשים שהיו ממונים על אספקת מזון לאוכלוסיה. ברזילי הגלעדי נתבקש לפרוש לגמלאות ע"י מעבידו, דוד המלך, אמנם רק בגיל 80, אך להזכירכם הוא היה האיש שסיפק מזון לדוד המלך בעת מנוסתו מפני אבשלום בנו.

עברתי בתפקידי תהפוכות מזמן היותנו קיבוץ לכל דבר וענין, ומעורב הייתי בכל השלבים השונים בהפרטה: מימי המרכולית הקטנה שחילקה מצרכים לכל האוכוסיה, ועד לכלבו הגדול המרשים של ימינו - ובדרך כלבו קטן וצנוע במקום שהיום משמש חדר כושר - זוכרים? ואיך צמחה מחלבה איכותית המספקת לנו מגוון טעים של תוצרתה...

מחדר-אוכל וסעודות שבת של 80 עד 100 שולחנות, והיום...בצהרים מספר זעום של סועדים. ממטבח שבישל לחברי הקיבוץ לתעשיית מזון מרשימה - לגנים, לקבוצות אירוח ולאירועים שונים ומגוונים. מצוותים שבאו והתחלפו, מימי מתי, אילנה ואסנת ואח"כ יפתח ועמרי, איציק וניר, ועד לצוות המסור של היום. מאקונומיה מסורתית של קניינות עפ"י תקציב, למערך עסקי, שחל בעיקר כתוצאה מההפרטה וגידול הקליינטורה של הקייטרינג, במימדים שהכפיל ושילש עצמו, ועוד היד נטויה. המעבר מניהול קניינות בתקציב סגור, לקניינות עסקית של רכישת מוצרים בהתאם לדרישות השוק הינו מהפך משמעותי, שבמבט לאחור מותר לסכם בגאווה שצלח בידינו. שוק שישי הפורח ופרויקט ליל-הסדר מתווספים לפעילות הברוכה והענפה של מערך הקייטרינג/המטבח עם כל ההשלכות הנובעות מגידול בקטעים אלו.

אני זוכר איך אספנו קרטונים (אחרי שבוטל הסדר המרכזי בחדר האוכל), עמד לרשותי צוות, וחילקנו אוכל למשפחות בסעד במערך מסודר עפ"י הא'-ב' - מזון שווה לכולם. אח"כ התקדמנו שוב ואותה חלוקה המשיכה להתבצע, אבל כבר תמורת תשלום, ובכל קרטון שהכיל מזון לפי הזמנה, צירפנו גם את חשבונות החיוב, עד שהגענו לשלב הנוכחי שהיום הינו מובן מאליו. הייתי יכול עוד לעלעל בזכרונות, אבל...תם ונשלם.

אני מבקש כמובן להודות לכל הצוות המסור והמפרגן איתו זכיתי לעבוד במרוצת כל התהפוכות שעברנו: אני מאחל כמובן הצלחה בראש ובראשונה **לעפרה** (מחליפתו בתפקיד, א.פ.) שכבר הספיקה להשתלב ולהשתלט על התפקיד המורכב אותו מסרתי לה.

לצוות המטבח והקילופים המסור - אילנה הוותיקה, יוסי, מרכוס, רחל, יהודית והודיה, איציק ונריה - שעושים עבודה קשה במסירות ובמקצוענות, **לזאביק, רותם, וצוות הקייטרינג** שימשיך לגדול ויצעד מחיל אל חיל. **לאבי ואירית** שימשיכו לנהל את כל המערכת בחכמה, בתבונה וביעילות.

פינה עצובה בליבי, שלא אוכל שלא להזכירה כאן במילות הפרידה שלי: האחת - **יעל ז"ל**, שנקטפה מאיתנו בטרם עת בעודה מלאת מרץ וחיוניות - אבידה עצומה וכואבת לכולנו.

אזכיר גם את **אביבה** המסורה והאיכותית שנדם ליבה לפתע, זו שהיתה חביבה על כולנו, ולי היו קשרים מיוחדים איתה, בעיקר בשאיפתה העזה לדעת לחקור את המקורות היהודיים, ואצלי מצאה מענה לסקרנותה.

לצוות חדר-האוכל הנמרץ, ושושנה בראשם, וכמובן לסשה העוזר הנאמן, והעיקר - שתשרה רוח טובה וחברית בכל המערכת המורכבת, כפי שזה מתנהל היום.

ברצוני להוסיף רפואה שלימה **לעמוס כוכבי וללאה קארו**.

ואחרונה חביבה-רעייתי שתחיה, שתמכה, פרגנה ועזרה כל השנים ובעצם היא זו שדחפה אותי לתפקיד זה.

חיים הרצל

- המון תודה!

כנס השיוויון

הכל התחיל בפרסום באינטרנט על ידי מיודענו רזי בן יעקב, רכז החינוך הבלתי פורמאלי בקיבוץ הדתי. קיבלנו הזמנה לכנס חינוך של כלל מדריכי החינוך הבלתי פורמאלי בקבה"ד. ההזמנה הייתה לכנס במלון בקיבוץ לביא, היו רשומים תאריכים, אבל לא תוכנית. חשבנו לעצמנו: איזה כיף, יהיה לנו זמן איכות ועוד במלון, אז יאללה נוסעים! הנה התקרבו להם ימי כנס החינוך והנושא הופיע ובגדול- שיוויון. עוד בדרכנו ללביא ביום גשום וסוער חשבנו לעצמנו מה הקשר בין שיוויון לחינוך... אכן, מיד כשהגענו למלון נכנסנו ליום ארוך ומפרך בנושא השיוויון. כמובן שלשיוויון יש פנים שונות: שיוויון חברתי, כלכלי, מגדרי ועוד. כמו קיבוצניקים טובים נסחפנו לדבר על שיוויון כלכלי, הרי הוא גולת הכותרת של הקיבוץ בהתגלמותו.

מותשות לאחר הרצאות, פנלים ודיונים בקבוצות, ידענו בודאות מהו שיוויון כלכלי, היכן הוא מתחיל, איך הוא נעשה וכו'. למרות זאת, לא ראינו את השיוויון החינוכי שאותו חיפשנו בתור מדריכים לילדים במערכת החינוך. בערב היום הראשון החליטו לקנח לנו את היום באתנחתא קיבוצית קלה ושימחו אותנו עם משחק משעשע-"מה אתה יודע על הקיבוץ?" ניסינו את כוחנו בזיהוי של אישים, תמונות, וזמנים הקשורים בקיבוצים השונים. קצת ידענו וקצת ראוי שנשתפר בתולדות הקיבוץ הדתי. היה מהנה ומחבר...

ביום המחרת, לאחר ארוחת בוקר טעימה, נכנסנו ליום ארוך של דיונים ומחשבות שחלקנו עם צוותים מקיבוצים אחרים לפי שכבות הגיל. דיברנו על העיקר- השיוויון בקרב ילדנו, האם יתכן? האם הוא חשוב? איך מיישמים בפועל את רעיון השיוויון החברתי אצל הילדים?.....

יצאנו מיומיים עמוסים ומלאים עם תובנות רבות, פעילויות שונות, מוטיבציה מחודשת ורעיונות מגוונים וכל הדרך חזרה לסעד חלמנו על שיוויון. הכי חשוב היה הבנתנו, שאולי קשה לנו לפעמים להעריך את מערכת החינוך הבלתי פורמלית בקיבוצנו, אך גילינו שזו אחת המערכות שמתפקדות הכי טוב ונותנת הכי הרבה שאפשר בתחומים שונים אצל הילדים- כה לחי!!! במיוחד לענת המרכזת שעובדת ללא לאות!!!

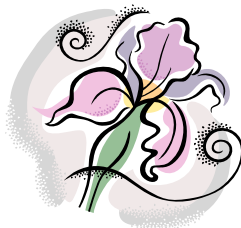
מדריכות בית כולל, אס"ף, חטיבה ותיים

הטיול לראת האלון

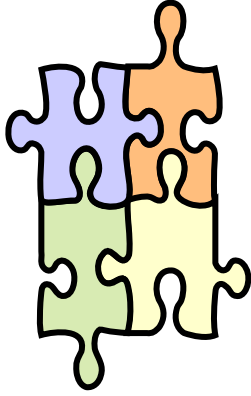
בימים אי-ב' השבוע יצאנו לטיול בגולן. פנינו בצומת קסם לכביש חוצה שומרון, דרך אריאל, צומת תפוח, כביש אלון, לכיוון בקעת הירדן, שם ביקרנו ב"שוב" "חמדת" (נחל יבוק לשעבר), ישוב נחמד ומעניין המשווע לעוד תושבים. בשטחי הישוב - עתיקות מתקופה קדומה ומצבור של אירוס מיוחד במינו - אירוס סגול, מחזה מרהיב. המשכנו צפונה דרך כביש הבקעה לדרום רמת הגולן, וצפונה עד גמלא. הלינה היתה במדרשת הגולן אשר בחיספין. למחרת עלינו צפונה עד לעמק הבכא ונחל סער, וכלה באתר ההנצחה לחללי אסון המסוקים, שליד שאר-ישוב. מה נאמר ומה נדבר: הגולן רווי במים, המאגרים הרבים עולים על גדותיהם, ובכל מקום רואים מים בתעלות או שלוליות. המפלים שוצפי מים - מרשימים מאד. לכל מלא העין ירוק ופריחה. חזינו בשני סוגי אירוסים יחידאיים: האירוס הסגול ואירוס הביצות. ראינו מעוף נשרים, ביקרנו באתרים מעניינים ומרגשים. זכינו בהדרכה מיוחדת במינה ע"י גלעד פלאי בביהכנ"ס העתיק בקאנאטיר.

האווירה בטיול היתה נהדרת. יצאנו מעל חמישים איש, כולם שמחים ומחייכים. ארגון הטיול היה למופת, חשבו על כל פרט ופרט. דאגו לנו ל-3 ארוחות מסודרות, תוכנית הטיול היתה מאד מעניינת ומגוונת. חן חן למארגנים: בני גינזברג - המדריך, מרים תמיר - "אס" הטיול, וחנן קסלר - איש הכלכלה והתמיכה. מחכים בקוצר רוח לטיול הבא.

ברוכים הבאים

פתרון החידה מן השבוע שעבר

החידה הראשית: הקיבוצניקית שהייתה לאמא של המלכה.

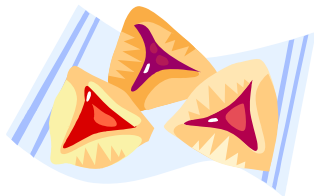
הפתרון: הנרייטה סאלד.

הקיבוצניקית: קיבוץ כפר סאלד על שמה.

האמא של המלכה: הדסה - אירגון שהיא יסדה.

רמזים:

1. מש"ח = מחלקת שירותים חברתיים (לשכת סעד) שהקימה
2. איך שומעים? = שומעים 5 5. דיוקנה מופיע על שטר 5 ל"י ובול 25 אג'
3. הצעיר = בנימין, אביה של סאלד.
4. בית מדרש = למדה בבית מדרש לרבנים אך לא הוסמכה.
5. עלייה בגלל עזיבה = עלתה לארץ בגלל שחברה עזב אותה.
6. פהלאווי קטן = ילדי טהרן שטיפלה בעלייתם במסגרת עליית נוער שעמדה בראשה.
7. משנכנס אדר = נפטרה בר"ח אדר.
8. תרכא = שנת לידתה.
9. מרילנד = מדינת הולדתה.
10. בגלל הסערות בדרום = הפחה לציונית פעילה בעיקבות פרעות "סופות בנגב" ברוסיה.
11. המלך יסטה = הנרי (המלך) יטה. יחד הנרייטה.
12. נקודת חן. = חברת נוער, שייכת לעליית הנוער שסאלד עמדה בראשה עד פטירתה.

תודה!

לכל אנשי בית סעד היקרים!

מזה כ-5 חודשים אנחנו נמצאים בקו בגזרת כיסופים.

שמחנו מאוד לקבל מכם בפורים את משלוחי המנות שהכנתם לנו! חיממתם את ליבנו!

תודה רבה רבה!

דורון אינזברג בט כל פלומת מסיימת לדוד 50 חטיבת הנח"ל.

הודעה מווצרת בריאות:

בימים אלה פורסם דף פנימי לציבור עם עדכונים חשובים ממכבי שרותי בריאות. העדכון פורסם דרך הדואר האלקטרוני באמצעות "חברים-סייט" וחולק לתאי הדואר של הותיקים. אם לא קבלת דף זה ומעוניין בו, אפשר למצוא עותקים במזכירות הטכנית.

שרה פולק

מועדון הסרט הטוב

ביום ראשון 18/3/2012 בשעה 17:30 יוקרן במועדון לחבר הסרט:

הערת שוליים

סיפורם של שני פרופסורים בחוג לתלמוד באוניברסיטה העברית שמתחרים ביניהם על פרס ישראל. במקרה הם גם אב ובנו.

"הערת שוליים" הוא סרט דרמה ישראלי בבימויו של יוסף סידר, שגם כתב את התסריט לסרט, ובכיכובם של ליאור אשכנזי ושלמה בראבא. הסרט עוסק באב ובנו, שניהם פרופסורים בחוג לתלמוד באוניברסיטה העברית בירושלים. האב הוא איש שיטת המחקר הישנה, המתוסכל משום שהמחקר החשוב בחייו, עליו עמל עשרות שנים, הפך למיותר עקב תגלית של חוקר אחר. הבן הוא ידוען וגיבור הממסד - המייצג נאמנה את שיטות המחקר החדשות, שנתפסות כשטחיות בעיני האב.

הסרט זכה בפרס לתסריט הטוב ביותר בפסטיבל קאן 2011, שם הוצג בהקרנת בכורה ב-14 במאי 2011, וכן בתשעה פרסי אופיר לשנת 2011 בקטגוריות: הסרט העלילתי, בימוי, תסריט, שחקן ראשי, שחקן משנה, צילום, עריכה, עיצוב אמנותי ופסקול. הסרט נמנה עם חמשת המועמדים הסופיים לזכייה בפרס אוסקר לסרט הזר הטוב ביותר לשנת 2011.

אורך הסרט: 107 דקות.

כולם מוזמנים, מובטח כיבוד.

הודעות ואצת רכב

1. הזמנת רכבים לפסח ויום-העצמאות:

פסח: יש לבצע הזמנות עד לתאריך ה- 27.3.12

יום העצמאות: יש לבצע הזמנות עד לתאריך ה- 5.4.12

לא נוכל לטפל בהזמנות שיתקבלו לאחר התאריכים הנ"ל.

רכבים ל-7 נוסעים: יסודרו עפ"י הקריטריונים לקדימות ההזמנה, עקב מספרם המוגבל.

2. בימים אלו אנו מתחילים בניקוי הרכבים לפסח – נא לא להכניס חמץ!

לשרה ושמחה בלס
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
לבת-המצווה של הנכדה שקד
בתם של ורד ואמנון

ליוכבד גולד
ולכל המשפחה
מזל טוב וברכות חמות
להולדת הנין
נכד לנעמי אייזנר
בן לתמר ועידן

לדליה ועמוס כוכבי
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבבית
להולדת הנין
נכד לאלי אמיצה
בן לרבקה וארי

הזכות קניין (עניין אוד קצת את רוח החוק של פוריס, אמרת האצ...)

1. מצוות שופינג נוהגת בכל זמן ובכל מקום, וכיוון שאין היא מצווה שהזמן גרמא, נהגו להדר בה בעיקר הנשים. הגברים יוצאים ידי חובה בתשלום הקרעדיט קארד של נשותיהם ובדיעבד גם ברכישת פלאזמה במכרז באינטרנט בכל אתר ואתר. ומלכתחילה טוב שתיקח האשה את הגבר עמה לקניון כדי לזכותו במצוות הגבהת שקיות הרכישה וגלילתן לתוך הבגאז' של האוטו.

2. תחילה בנתה כל עיר את קניונה לפי מתכונת שעלתה מלפניה, עד שנתבלבו ישראל ונמנעו מלבקר זה בקניונו של זה. עד שבא ר' עזריאלי ותיקן שיהו כל הקניונים בצורה אחת, במראה אחד, ובתמהיל חנויות זהה.

3. השופינג מצוותו במעומד, ועל כן תקנו גדולי הטייקונים שלא להציב ספסלי ישיבה בקניון, מלבד במתחם המזון המקודש. קטנים המתקשים לעמוד יכולים לשבת במתקני קרקסאות העשויים בדמות איקונין של גדולי הדור כבאגס באני ובוב הבנאי, שכל המכניס לתוכם שני שקלים זוכה להתקשר למספר המוטבע עליהם כדי לדרוש את כספו חזרה (ואינו נענה).

4. טוב לרכוש רק ברשתות "מהדרין" של חסידויות קסטרו ורנואר המפרידות בין חנויות "וועמן" לחנויות "מען". אין להתיר לגברים להיכנס אחר נשותיהם לחנויות "וועמן" שטוב לו לגבר להדיר רגליו מהן לגמרי, או לפחות שיהיה בהן רק בבחינת "אורח נטה ללין".

5. אין מידותיו של הקב"ה כמידות בשר ודם, שלקב"ה יג' מידות, ולנו אינספור מידות: אירופאיות, אמריקניות, ו"וואן-סייז". חנוניות צדקניות הרואות בגד שמידותיו גדולות יאמרו: "זה יתכווץ בכביסה", והרואות בגד שמידותיו קטנות יאמרו: "זה מתרחב כשלושים את זה". מנהג פריחות שבירושלים להוסיף: "זה יושב בול עליך!". במקצת חנויות נהגו להציב את המראות הצובאות, שצובעות את המציאות בצבעים רזים יותר.

6. בן שלושה חודשים ל"פוקס בייבי", בן שלוש שנים ל"פוקס קידס", בן שלוש עשרה ל"פוקס מען", בן שמונה עשרה ל"ריקוסט", בן עשרים ואחת ל"העפי טיי", בן שלושים ל"אופיס דיפו", בן ארבעים ל"קפה קפה" (בית הלל אומרים: לקפה הלל), בן חמישים הריהו כמי שעבר ובטל מן הקניון לטובת ילדיו המתבגרים.

7. ייזהר הציבור מאוד משמות החנויות, שאין תוכם כברים, ולא יכול לידע מה נמכר בחנות רק לפי שמה. שבתות "העפי טיי" אין תאילנדים שמחים אלא מיני גאדג'טים לגבר, ב"מקס ברענער" לא נמכרות גזיות אלא דווקא שוקולד, ב"הפענינג" לא קורה כלום חוץ מהפקעת מחירים, וב"זיפ" אין לא רוכסנים ולא משקאות קלים באבקה. ועוד שמות חנויות יש העשויות מצירופי אותיות על דרך הקבלה דוגמת M&H, ומי שלא ראה את חסידי M&H מתנפלים בהמוניהם על הקופות כדי לזכות ב"שיירים" של תוצרת אירופה דאשתקד, לא ראה שמחת בית משאבת הכסף של מנהל החנות מימיו.

8. טוב שיצטרך האדם לנקביו טרם שיגיע לקניון, שהוא מקום הקדושה. עוד נהגו הקעניונים מנהג יפה להרחיק את השירותים מן המחנה ת"ק פרסה, ומחביאים אותם בינות למסדרונות זהים ומפותלים, עם שלטים מבלבלים. מי שנעשה לו נס ומצא השירותים בזמן, טוב שיתפלל תפילת הדרך כדי שימצא דרכו חזרה למקום ממנו בא, תחת להגיע למטבח של מעקדונעלדס.